

«La pasch è pli ferma»

In Israeli a Turitg admonescha

DA GUIU SOBIELA-CAANITZ

■ En Palestina èsi guerra. L'armada israeliana, ina da las pli fermas en il Proxim Orient, occupa l'intschess arab malgrad il scumond formal da las Naziuns unidas (ONU). Il schef elegi da la regenza israeliana, vegl general Ariel Scharon, vul duvrar la forza militara per «destruir l'infrastructura dal terrorissem», sco ch'el di, ma senza proponer in plan da pasch. Be ina minoritat aifer ses pievel (10–15% da 6 milliuns olmas) para da chapir che quai na maina nagliur. Dapi mais refusen blers schuldads ed uffiziers da far servetsch en la Palestina araba occupada (3 milliuns olmas). Ina tala opposiziun datti er en la generaziun pli veglia. Tranter quels Israelids che vesan cler pon ins numnar rabin Tovia Ben-Chorin, naschi a Jerusalem, veteran da pliras guerras, dapi sis onns al servetsch da la pitschna cuminanza gidieua liberala «Or Chadasch» («Glisch nova», Turitg). Ses quittads ha'l express dacurt en la pressa svizra, gist avant la guerra actuala (1).

In general na vul pli far guerra

Rabin Tovia fa endament l'emprim la sentenzia da l'ONU che ha lubì 1947 ad Arabs e gidieus da Palastina da stgaffir dus agens stadiis sco successurs da l'Imperi britannic. Ils gidieus han lura fundà l'Israel 1948. «Ils Arabs da Palestina perencunter, s'opponend a lezza creaziun, han attatgà il stadi nov cun l'agid da Libanon, Siria, Irac, Transjordania ed Egipta e da voluntaris da l'Arabia saudita, Libia e Jemen (...). L'Israel ha denant sa dustà cun success, engrondind schizunt ses intsches, e quai en part perquai ch'ils avdants arabs èn fugids u èn vegnids sbandischads. Il reginam da Jordania [pli baud Transjordania, G. S.-C.] ha annexà la Palestina araba, (...) dano la sdrima da Gaza administrada da l'Egipta.» L'autur resumescha lura la guerra da 1967, chaschunada dals «Egipzians che han serrà las stretgas dal Mar coatschen, interrumpend las vias maritimas tranter l'Israel e l'Asia». Lura, pia «avant 35 onns ha l'Israel conquistà [la Palestina araba]. Lezza giada n'è quai betg success per regl brutal d'expansiu, mabain sco resultat d'una guerra provotgada dals stadiis arabs limitrofs che na vulevan acceptar l'existenza da l'Israel. Quest ha però fatg pli tard ses putgà original politice e giuridic, populond e colonisond vastas parts dals intsches conquistads» (2). Onns èn passads. Rabin Tovia fa endament: «Gist quel general Rabin ch'aveva

manà l'armada da l'Israel ad ina gronda victoria 1967 sco schef dal stab general (...) ha dà il maun 1993 sin il tschispit da la Chasa alva a Jassir Arafat, president da la Front per la liberaziun da Palestina, cun ils pleuds: «Nus na vulain pli far guera». (...) El ha renconuschì il dretg d'existenza d'in stadi palestinais.» L'autur punctuescha lura che las colonias da l'Israel (var 200 000 olmas) impedeschian l'instituziun d'in tal stadi. Rabin Tovia va pia en la medemma direcziun ch'in scriptur israelian renumnà che declera: «L'Israel sto cumanzar (...) da rumir las colonias gidieus ch'ins ha plantà apostea enamez il pajais arab» (3).

«La forza fisica è adina flaivla»

Noss teolog na sa cuntenta dentant betg cun in imperativ politic. El analysescha era la situaziun vicendaiva da ses pievel e dals Arabs en il Proxim Orient: «Grazia a nossa pussanza militara pli gronda puadinsa prender en mira ina pasch cun noss adversaris. Ils Arabs na sa legran betg unanims d'ina pasch cun l'Israel; ils plis èn dentant arrivads a la conclusiun ch'i na possan al dumagnar cun guerras (...). Ma noss dialog cun ils Palestinais n'è betg simmetric. Els èn occupads, nus essan ils occupants. Quai na possibilite scha betg da negoziar sco partenaris cun ils medems dretgs (...). Ils manaders palestinais na pon preschentiar nagin progress areguard la situaziun da lur populaziun; questa dispona perquai be da la terrur per protestar e per ch'ins n'embilia betg ses giavischs. I na po dar nagina pasch fin che nus occupain ils intsches renconuschids sco palestinais, fin che nus pregiuditgain la vita palestinaisa bajejond barricadas encunter la terrur (...). Ils Palestinais vegnan a viver cun nus, saja quai en terrur, guerra u pasch (...). Ins na po opprimere in pievel cun la forza armada. La forza fisica è adina flaivla, la pasch è pli ferma e sa rinforza sezza sch'ella n'è betg be in armistizi. Be en la pasch vegn ins pli ferm.» En la medemma direcziun s'exprima in istoricher da l'Universitat da Jerusalem: «Passa trenta onns occupaziun han stimulà ils Palestinais uschè ferm che schizunt femnas han entschat a far attentats da suicidi (...). Sche l'insurreccziun va enavant, triumfesch'la uschè segir sco il Viêt-Nam sur dals Americans e l'Afganistan sur dals Soviets» (4). Rabin Tovia, sco bun pastur da las olmas, ha quità era per la situaziun mentala da ses pievel e cunzunt da la giuventetgna: «Nossa posiziun d'occupants (...) ans destruescha da dadens ora. Ins surdumonda schuldads als obli-

gond da duvrar violenza 'legitima' encontre la terrur e demonstrants en general giuvens (...). La violenza s'infiltre scha adina dapli en nossa vita sociala (...). Nus giavischian in avegnir meglier per nossas generaziuns pli giuvnas; quai giavischian ils Palestinais sumegliantamain per las lur.»

Encleger, respectar, cooperar

L'autur stat en ina tradiziun spiertala israeliana che fa quitads a medem temp per l'agen pievel e per quel auter pievel che viva sco ses vischin en cuminanza da sort. Il represchentant forsa il pli renumnà da lezza moda da pensar era il filosof e teolog Martin Buber (Vienna 1878–Jerusalem 1965), fidel a l'etica dialogica da ses «Ich und Du» (1923): «La vita reala è adina ina scuntrada (...). L'amur è la responsabladda d'in 'jau' per in 'ti'. La creaziun palenta sia furma en la scuntrada (...). L'uman vegn in 'jau' cun il 'ti'» (5). L'ebraist Buber, absolvent d'in gimnasi polac en l'Ucraina, docter da l'Universitat da Vienna, translatur dal Veder Testament en tudestg, appartegneva a la tendenza dal teolog grischun Leonhard Ragaz (1869–1945); l'editur da las ovras politicas postumas da Buber definescha uschia ses pensar: «La sanctificaziun da tuti essers pretenda ch'ins engrondeschia la cardientscha en Dieu Creatur e Salvador a nossa actividad publica e politica (...). Ragaz ha manegià: 'I n'è betg grev da crair en Dieu, ma i pretenda fidaivlada enfin a la mort da crair che quest mund vegnia ina giada il mund da Dieu e da crair quai cun ina forza abla d'organisar l'atgna vita tenor questa cardientscha» (6). Ils texts suandants da Buber èn citads suenter lezza ediziun. El ha deditgà la seconda mesadad da sia vita ad admonir ils gidieus da Palestina e lura da l'Israel d'encleger e respectar lur vischins arabs. 1929 ha'l declarà: «L'islam è ina realitat bler pli gronda che quai che nus vulain ans laschar persvader. Nus duain emprender da l'enconuscher (...). En Palestina haja savens remartgà ch'ils Arabs han gugent e stiman tgi ch'enconuscha l'islam. Tals gidieus datti dentant paucs. L'emprim basegr'ins savair il linguatg arab» (pp. 122–123). 1955 ha'l s'express pli concretamain: «La sort da quella part dal mund ch'ins numna Proxim Orient dependa da la cooperaziun tranter ses pievels (...). Ils Arabs ans basegnan gis sco che nus als basegnain (...). Noss sbagli principal è stà che nus n'avain betg ans stentads da svegliar lur fidanza già cun arriar qua (...). Nus stuain chattar la via

enavos tar nossa atgna vardad (...). Tuttas culturas grondas, cunzunt las orientalas, sa baseschan sin il cumandament absolut da gistica e vardad, (...) pia l'enconuschienscha ch'ils umans duain realisar sin terra l'urden gis ch'i dat en tschiel (...). Cun tut il cor spetga la vieuta; lezza vegn en mintga cas» (pp. 339, 342, 344).

Per ina vischinanza ventiraivla

Gea, ina vieuta è vegnida. Ils stadiis arabs na pon pli sa tegnair vi dals Soviets e ston pia, gugent u navidas, acceptar l'Israel sco element da lur realitat geopolitica. Quai fan era blers Palestinais, per exempli l'autur dal text suandard, represchentan d'Arafat a Jerusalem: «Immediat suenter la creaziun d'in stadi palestinais limitrof da l'Israel duess ins francar ina cultura da pasch en la regiun cun in program precis (...). Nus stuain arrivar a tegnair l'Israel per ina part natirala dal Proxim Orient (...). La superiuradad tecnica, culturala e politica da l'Israel (...) duess gidar ses vischins a sa sviluppar (...) sco ina punt vers il mund avanza. A lunga vista pudess ina tala interacciun enritgir ina civilisaziun per gronda part materiala cun la profunditat spirituala inherenta a l'istorgia da la regiun (...). La sauna raschun cumonda ad Israelids e Palestinais (...) sco pievels cunfinants da semtgari ina vischinanza prospe-raivla e ventiraivla per nus e noss uffants (...). Nossa vita sezza, noss avegnir sez avainsa enten maun. Nus n'astgain betg la stenschentar» (7). Da vart israeliana datti dentant in impediment mental che rabin Tovia descriva uschia: «Ina part da noss pievel sa fatschenta talmain cun la regurdientscha dal genocid gidieu ch'ella na po resguardar il patiment d'autra glieud».

Per l'autodeterminaziun naziunala

Il genocid gidieu dals onns quaranta è stà in dals malfatgs ils pli snuaivels dal tschientaner. In mez d'instrucziun turtgais nov (8) al descriva sco in da tschintg genozids, suenter l'armen (enturn 1915) e l'ucrainais (1932/33), avant quels da Cambodscha (onns settanta) e Ruanda (1994). Lez cudesch duess ins trametter a Rivca Cohen, ambasadura da l'Israel en Georgia, responsabla era per l'Armenia, la quala ha declarà en favrer: «Il genocid gidieu, eveniment unic, na pon ins cumparegiliar cun nagut (...), gnanca cun la tragedia armena da 1915» (9). Cun talas bloccadas mentalas èsi cler ch'ins sto sfurzar si ina soluzion paschaivla a l'Israel, ma er ad Arafat, pre-

sident elegi da Palestina, il qual ha refusà en 2000 propostas fitg generusas da president Clinton e da l'antecessur da Scharon; vul el vairamain la pasch? Be ils Stadiis unids pon sfurzar si la pasch. Uschia il commentar da giast d'in grond magazin da New York: «Ins po be sperar che la vasta opposiziun internaziunala encunter nossa politica obligheschia plau a plaun da reveder las relaziuns tranter l'Israel ed ils Stadiis unids (...). La gruppera d'interess per l'Israel è la pli pussanta a Washington. Ses sustegn a mintga politica ha lubì a l'Israel d'opprimer brutalmain ils Palestinais e schizunt ses agens burgais arabs (...). Dapi l'emancipaziun dal terz mund suenter la segunda guerra mondiala vala il princip d'autodeterminaziun naziunala sco la norma fundamentala prioritara, schizunt dapli ch'ils dretgs umans. Quai vul dir ch'i n'astga dar nagina cuminanza naziunala relevanta che vegnia regida d'esters encunter sia volontad (...). Questa norma ha giustifitgà ch'ils Stadiis unids (1776) e l'Israel (1948) han s'emancipads da l'Imperi britannic. Oz giustifitgesch'la che la Palestina s'emancipeschia da l'Israel, (...) renunziod a tactics revoluzionaras ed observond las reglas dal dretg internaziunal» (10).

1) Tovia Ben-Chorin, «Unsere Existenz als Besatzer zerstört uns von innen her», en: «*NZZ*», 5 da favrer 2002, p. 9.

2) Was spricht gegen Abdullahs Friedensplan? en: «*NZZ*», 9-10 da mars 2002, p. 1.

3) Amos Oz, Zwei palästinensisch-israelische Kriege, en: «*NZZ*», 4 d'avrigl 2002, p. 3.

4) Martin van Creveld, Build a Wall to the Sky, en: «*Newsweek*», 1. d'avrigl 2002. Adressa: 251 West 57th Street, New York 10019, USA. Fax: 1-212-445-5764. ISSN 0163-7053.

5) Cità en: Gerhard Wehr, Martin Buber, Reinbek (Rowohlt) 1968, p. 82.

6) Paul M. Mendes-Flohr en: Martin Buber, Ein Land und zwei Völker, Turitg (Ex Libris) 1985, p. 31.

7) Sari Nusseibeh, Build a Bridge to the West, en: «*Newsweek*», 1. d'avrigl 2002 (sco nota 4).

8) Peter Gautschi e Helmut Meyer, Vergessen oder Erinnern? Völkermord in Geschichte und Gegenwart, Turitg (Lehrmittelverlag des Kantons, ISBN 3-906743-57-8) 2001.

9) Natacha Zortian, La mémoire sélective d'Israël, en: «France Arménie», mars 2002, p. 5. Adressa: 31 rue Romarin, F-69001 Lyon. Fax 0033 4 78 27 21 82. Posta electronica: france-armenie@wanadoo.fr.

10) Michael Lind, Israel is not America's Greatest Ally, en: «*Newsweek*», 8 d'avrigl 2002 (sco nota 4), p. 13.